

mende have havt Leilighed til at yttre sig, være afgjort ved Rettens Kjendelse.

vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.

7) Lovudkastets § 63, saalydende:

Erre Syns- eller Skjønsmænd indstævne de for at afgive Forklaring, forholdes med Hensyn til dem ganske efter Reglerne om Vidner. vedtoges eenstemmigt med 56 Stemmer.

8) Lovudkastets § 64 med den foreslaaede af Justitsministeren tiltraadte Forandring, saalydende:

Parterne fremlægge de Beviisførelsen vedkommende Gjenstande og lade af de af dem erhvervede Documenter oplæse ved Retskriveren hvad de finde fornødent. Vidneforklaringer, som ere afgivne ved Underretten, oplæses ikke, med mindre Vidnets Udsagn i Rigsretten staaer i Strid med dem, eller dets Indstævning for Rigsretten er undladt efter dennes Bestemmelse, ikke har kunnet iværksettes, eller Vidnet er udeblevet, og der ikke af denne Grund er funden Anledning til at udsætte Sagen, indtil Vidnet personligen kan møde.

vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

9) Lovudkastets § 65, saalydende:

Viser det sig under Forhandlingerne, at der ved Vidner eller paa anden Maade kunne faaes nye Oplysninger, som paa Grund af Omstændighederne ikke tidligere have været kjendte, har Rigsretten, efter at Parterne have havt Leilighed til at yttre sig derover, at afgjøre, om saadanne nye Oplysninger bør erhverves eller ikke. Bestemmes det, at de bør søges tilveiebragte, bør dette om muligt skee strax, uden at Retten adskilles. Lader dette sig ikke gjøre, udsættes Sagen.

Vidner, som efter sig Bestemmelse skulle føres, ere pligtige at møde efter Tilstignelse med det Bærsel, som Retten i det enkelte Tilfælde finder tilstrækkeligt.

vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

10) Lovudkastets § 66, saalydende:

Bliver det i noget Tilfælde, efter at Beviisførelsen i Retten er begyndt, nødvendigt at udsætte Sagen, skal Hovedforhandlingen, hvis den ikke kan fortsættes, i det seneste den fjerde Dag efter Udsættelsen, begynde forfra.

vedtoges eenstemmigt med 62 Stemmer.

11) Lovudkastets § 67, saalydende:

Efter endt Beviisførelse giver Anklageren en nærmere Fremstilling af Sagen, oplyser hvad der kan anses beviist, udtaler sig over Sagens rettlige Beskaffenhed og nedlægger sin Paa- stand.

vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

12) Lovudkastets § 68, saalydende:

Derefter har Tiltalte eller hans Forsvarer at udtale sig over Sagen og nedlægge Paa- stand.

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

13) Lovudkastets § 69, saalydende:

Anklageren kan atter tage Ordet, men Tiltalte eller hans Forsvarer har det sidste Ord, og Tiltalte er, efterat hans Forsvarer har talt, beføiet til selv at tilføie, hvad han finder tjenligt til sit Tary.

vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

Man gif derpaa over til det følgende Af- snits Behandling, nemlig § 70 til § 84 incl., med det til § 75 stillede Endringsforslag.

Krieger: Den foreslaaede Forandring i § 75 gaaer kun ud paa, at der, naar det i Paragraphen hedder, at Rigsretten ikke er bunden ved Anklagerens Paa- stand, ihvorvel Tiltalte kun kan dommes for de i Anklagekrif- tet nævnte Poster, udtrykkeligt skal tilføies, hvad der iøvrigt saa temmelig forstaaer sig af sig selv, at det kun er „forsaaavidt Idømmelse af Straf angaaer,“ at Retten saaledes ikke er bunden ved Anklagerens Paa- stand.

Justitsministeren: Til den foreslaaede Endring slutter jeg mig.

Formanden: § 75 vil følgelig kun komme under Afstemning i den Form, som er foreslaaet af de ærede Medlemmer, hvis Ingen optager det oprindelige Forslag (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Man skred derpaa til Afstemning, hvorved:

1) Lovudkastets § 70 saalydende:

I en egen Bog indføres det Bæsentlige af Tiltaltes, Vidners og andre afhørte Personers Forklaringer. Parternes Paa- stande blive ord- ret at tilføie Thingbogen, hvorimod Retten ikke lader deres øvrige Foredrag nedskrive.

vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

2) Lovudkastets § 71 saalydende:

Naar Forhandlingerne ere sluttede, gaaes